

از اختلال فشار روانی پس آسیبی چه می دانید؟

«این اختلال به نشانه های اضطراب حاد که در پی فرار از مرگ حتمی در جبهه هی جنگ، تصادم یا سانحه هی طبیعی شروع می شود، اطلاق می گردد».

ابوالفضل امیردیوانی
مترجم و نویسنده (قزوین)

حوادث و اختلال فشار روانی پس آسیبی^(۱)

آن پیشامد را نمی توانم از یاد برم تصویرها مدام از ذهنم می گذرند. مشکل بی خواهی دارم. می کوشم به زندگی طبیعی ام بازگردم، ولی در این لحظه، همه چیز به نظرم بعید و غیرواقعی می رسد. چرا باید چنین بلایی به سرم بیاید؟!

در سال ۱۹۷۵ با پایان یافتن جنگ ویتنام، سربازان آمریکایی که از نبرد جان سالم به در برده و به وطن خویش بازگشته بودند، نشانه هایی از ترس، وحشت و اضطراب مدام را از خویش می نمایاندند که بعد هادر کتاب های روان پژوهشی، آن را به نام «اختلال فشار روانی بعد از سانحه»^(۱) نامیدند. اما سربازان

معمولا بیمار در جریان واقعه، خویشتن داری می کند. ولی بعضی از افراد در ضمن خطر، دچار واکنش هراس می گردند که با وحشت زدگی و تلاش بی ثمر سعی به فرار دارند که ممکن است در دیگران هم واکنش هراس بوجود آورد.

این بیماران وحشت زده بی نهایت تلقین پذیرند و به آسانی قابل هیپنوتیزم هستند و می توان آن هارا به اطاعت دستورات در مرور رفتار مناسب و ادار نمود. درمان باید معطوف به تشویق و بازگرداندن شخص به ماموریت یا مسؤولیت قبلی باشد. تاسرحد امکان باید از درمان های مفصل در بیمارستان خودداری شود، چون موجب پس رفت واز کار افتادگی می گردد.

آتش سوزی، سانحه‌ی هواپیما یا قطار، جنگ یا وقایع ناگوار دیگر ناشی شوند. شمان باید مستقیمات درگیر آسیب شده و یا رنجور آن شوید.

Herald of Free Enterprise در ۱۹۸۶ که قایق انگلیسی موسوم به دور از ساحل بلژیک غرق شد و عده‌ی زیادی جان سپردند، تخمین زده شد که در این میان مجموعاً ۱۰ هزار تن دچار ضربه‌ی روانی^(۵) گشته و حداقل از هر پنج تن، چهار نفر آنان، از ماموران نجات یابستگان و دوستان قربانیان بودند.

پیامدهای جسمی ضربه‌های روانی:

در صورتی که به تجربه‌ی آسیب زاویزشمار زیادی از هیجانات دچار شده‌اید، باید سعی کنید از عهده‌ی حلالی هم چون بیم، گناه، شرم‌ساری یا عصبانیت برآید. در چنین وضعی احساس

گرفتار در وحشت و خشونت جنگ تنها افرادی نیستند که دستخوش این اختلال روانی هستند، بلکه هر انسانی که دچار یک حادثه‌ی دردناک در زندگی شود، به مدت طولانی یا پیوسته با ترس، نگرانی و، وحشت آن زندگی می‌کند که در واقع بدین اختلال مبتلا شده است. امروز پس از گذشت افروزن بر ۳۰ سال از جنگ ویتنام، پژوهشی که به تازگی روی کهنه سربازان این جنگ صورت گرفته، نشان می‌دهد که اختلال طولانی مدت موربد بحث، نه تنها سبب رنج روانی می‌شود بلکه یک عامل بسیار جدی نیز هست که حتی بیش از عوامل خطر شناخته شده قادر است فرد را گرفتار بیماری‌های مزمن جسمی و مرگ زودرس کند.

آن رخداد را نمی‌توانم از یاد ببرم تصورات دمادم از خاطرم می‌گذرد و خواب از چشم‌مانم روبوده می‌شود. می‌کوشم به زندگی عادیم برگردم، ولی در حال حاضر، همه چیز بعید و ناراست به نظر می‌آید.

"از چه رو می‌بایست چنین پیشامدی نصیبم شود؟" روبرویده‌ها پیوسته رخ می‌نمایند، اما شما در بسیاری موارد فورات با آن‌ها کنار می‌آید و آنگاه به زندگی خود رو می‌کنید. با این وصف، اگر چیزی اتفاق بیفتند که به حد کافی مهم باشد و یک یا چند باور اساسی تان را تضعیف کند، این تجربه را می‌توان به عنوان اختلال فشار روانی پس از سانحه نام نهاد و گردن نهادن به پیامدها بسی دشوارتر خواهد بود.

هر چقدر تضاد بین رخداد و اعتقاد فرون ترا باشد، امکان اختلال یاد شده بیشتر می‌شود.

اگر به عنوان مثال قویاً معتقد باشید که جهان، جای بسامان، پیش بینی پذیر و امنی می‌باشد و اینکه زندگی، هدفمند است یا شما فردی قوی و شایسته اید و این باور توسط حادثه‌ای فاجعه آمیز^(۲) به چالش کشیده شده باشد، در این صورت به احتمال زیاد فشار روانی «زخم خورده»^(۳) پیش می‌آید.

آسیب «زخم خورده»^(۴) در بدن شما رخنه می‌کند و یا دفاع‌های روانی، تن تان را ناکارآ می‌سازد. شاید بگویید: این آسیب، ناراحتی کرده و به واقع در جسم و جان منزل کرده است.

رخدادهای عامل ضربه‌ی عاطفی که ممکن است از درگیری یا مشاهده‌ی سرقت مسلحانه، سانحه‌ی آمد و شد جاده‌ای یا یورش به منظور شرکت در اعمال ایضاً جسمی یا جنسی،

- **شرساری:** احتمال دارد از اینکه کاری را مطابق میل تان انجام نداده‌اید، یا شخص عاطفی به نظر آمده‌اید، شرسار باشید.
- **خشم:** ابراز خشم بابت آن چه رخ داده باشد یا مسبب آن باشید یا غصب آلودگی در مورد کسانی که فاقد درک‌اند.
- **دلسردی:** امکان دارد به خاطر تمام نقشه‌هایی که هرگز به انجام نرسانده‌اید و اکنون ناشدنی‌اند، ناامید باشید.
- بدانید و آگاه باشید که ممکن است آسیب (ضربه) روانی، روابط را به هم زند.**

احتمال دارد حس کنید که مجبورید به قدری از پس کارهایی که چون گذشته نمی‌توانید انجام آن را از نزدیکان و یا اعضای خانوده‌تان انتظار داشته باشید، برآید. امکان دارد حتی حس کنید که تغییر یافته‌اید و سایرین شمارانشناخته‌اند.

بازگشت به حالت عادی:

در پی تجربه‌ای آسیب‌زا، مهمترین مورد این است که بلافاصله

خستگی و کم توانی کاملاً طبیعی است. چه بسا گریان شده و نتوانید مرکز حواس داشته باشید و یا حوادث را به خوبی به یاد آورید. احتمال دارد منزوی یا بی علاقه، تحریک پذیر و نسبت به دیگران ناشکیبا بوده و شاید به خاطر تنش فزاینده‌ی عضلانی به دردها و سردها مبتلا شوید.

بسیاری از اشخاص از احساسی برخاسته از برانگیختگی^(۶)، خوب نخواهید ناراحتی ناشی از کابوس‌ها و پس نگاه‌ها^(۷) شکوه می‌کنند.

هیجانات طبیعی توام با آسیب روانی

- **ترس:** امکان دارد بیم از این باشد که حادثه‌ای دگربار روی دهد، ناکام گردید، تنها بمانید، به خود یا عزیزان تان لطمہ‌ای وارد آید.
- **گنه:** شاید از بیش زیست یا وضع مالی بهتر از دیگران داشتن، احساس گناه کنید.
- **پشیمانی:** ممکن است از کارهای ناشده، متاسف باشید.

نداشته باشید که خاطرات از یاد روند بلکه آن ها به تدریج تحمل پذیرتر می‌گردد، اما احساسات تامدتهای زیادی در ذهن شما جایگزین می‌گردند و شما باید فراگیرید که با آن‌ها بسر برید.

چنان‌چه پس از چند ماه معلوم شد که هنوز دچار نشانه اضطراب، پس نگاه‌ها، رویاهای اندیشه‌های مخل هستید و در می‌یابید که از هر امر مرتبط با رخداد مورد نظر اجتناب می‌ورزید، شاید دچار اختلال فشار روانی پس آسیبی شده‌اید که در این صورت باید از کارشناسان مربوطه یاری بجویید.

هر چند افراد ممکن است به طرز نامطلوبی تحت تاثیر فاجعه قرار گیرند، لکن گزارش‌های زیادی حکایت از آن دارند، هم‌این‌که بر احساسات شدیداً ولیه چیره گردد، احساس قدرت‌می‌کنند. به دنبال فاجعه‌ی قایق پیش گفته، ۳۵ درصد از کسان مورد مصاحبه احساس کردند که در نهایت شدیداً تحت تاثیر بوده‌اند.

چگونگی رهایی از آسیب (ضریب):

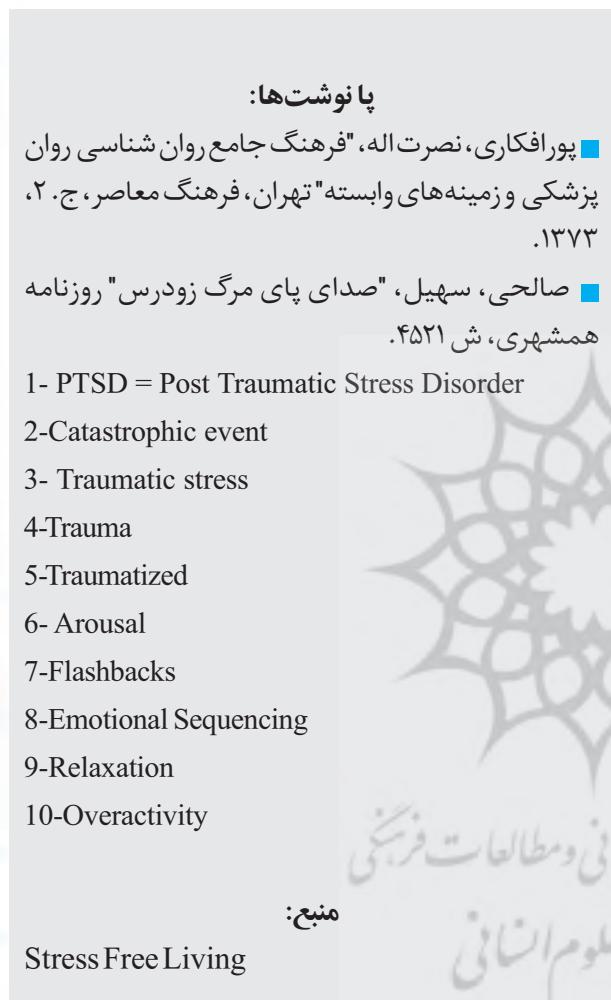
۱- احساسات بہت زدگی را بپذیرید. ذهن شماروا می‌دارد که بد اقبالی تدریجی حسن شود.

به وضع طبیعی برگردید. بکوشید که هیجانات تان را بر زبان آورید و از فرو خوردن احساسات خویش بپرهیزید. تجربه را بارها و بارها تک و تنها و یا از طریق گفت و گو با دوستان بررسی کنید. سعی نمایید برنامه‌ی روزانه‌ی خویشتن را دنبال نمایید. سرکار بروید، خرید کنید و فرزندان تان را هم، ولواین که آسیب دیده باشند، در مدرسه نگهدارید. فراموش نکنید که بچه‌ها، احساسات مشابه را تجربه می‌کنند. پس با ایشان سخن بگویید و بگذارید آن‌های نیز منظور شان را بیان دارند. نکته‌ی اصلی این است که سعی کنید از موقعیت‌های اعواملی که خاطرات در دنگ گذشته را به خاطر می‌آورند، دوری گزینید چرا که این امر موجب توالی هیجانی^(۸) می‌گردد.

این دوره از زمان، بسیار تنفس زا بوده و مهم این است که شما از خودتان مراقبت نمایید. یقین حاصل کنید که خوب غذا می‌خورید، وقتی را صرف تن آرامی کرده و استراحت فراوان می‌کنید. داخل خود رود و درون خانه، فوق العاده مواطن باشید، چون بعد از فشار روانی شدید، بروز حوادث، شایع تراست. توقع

بپرهیزید. در مراسم تدفین شرکت جویید و به صحنه‌ی حادثه برگردید.

۶- احساسات خویشتن را مروار کنید. این عمل کمک می‌کند که در مورد پیشامد صحبت کنید و فکر رویداد را در سر پیروانید. هر چه بیشتر بدین عمل پردازید، پردازش هیجانی بهتر شده و شما سریع تر به زندگی خود ادامه می‌دهید.

۲- فعال بمانید. شاید پی برید که یاری رسانی به دیگران، تاحدی آرامتان سازد. با این حال، مواطن باشید مسوولیت‌های بسیار زیادی را بر عهده نگیرید. اگر فزون کاری^(۱۰) روشی برای بازداشت خاطرات رخداد باشد، اغلب زیان بخش است.

۳- پشتیبانی بجویید. احساسات خویشتن را با دوستان صمیمی و اعضای خانواده مطرح ساخته و آنان را وادارید که از شما حمایت جسمی و عاطفی نمایند.

۴- وقتی را برای خلوت و تنها‌ی خود اختصاص دهید. به منظور بررسی احساسات تان، گاه لازم است که تنها باشید یا فقط با خانواده و دوستان صمیمی بسر برید.

۵- با حقیقت روبرو شوید. مواطن باشید که از خاطرات رخداد